

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 70/14
V Lucemburku dne 13. května 2014

Rozsudek ve věci C-131/12
Google Spain SL, Google Inc. v. Agencia Española de Protección de Datos,
Mario Costeja González

Provozovatel internetového vyhledávače je odpovědný za zpracovávání osobních údajů, které se nacházejí na internetových stránkách zveřejněných třetími osobami

Pokud seznam výsledků vyhledávání provedeného na základě jména osoby uvádí odkaz na internetovou stránku, která obsahuje informace o dotčené osobě, může se dotčená osoba obrátit přímo na provozovatele, nebo pokud tento její žádosti nevyhoví, může se obrátit na příslušné orgány, aby za určitých podmínek dosáhla vymazání tohoto odkazu ze seznamu výsledků vyhledávání.

Předmětem unijní směrnice¹ je ochrana základních svobod a práv fyzických osob (zejména jejich soukromí) při zpracování osobních údajů a odstranění překážek volného pohybu uvedených údajů.

V roce 2010 podal španělský státní příslušník Mario Costeja González k Agencia Española de Protección de Datos (španělský Státní úřad pro ochranu údajů, dále jen „AEPD“) stížnost proti společnosti La Vanguardia Ediciones SL (vydavatel vysokonákladového deníku vydávaného ve Španělsku, zejména pak v regionu Katalánsko), jakož i proti společnostem Google Spain a Google Inc. M. Costeja González tvrdil, že se po zadání jeho jména do internetového vyhledávače skupiny Google (dále jen „Google Search“) v seznamu výsledků objevuje odkaz na dvě stránky deníku La Vanguardia z ledna a března 1998. Na těchto stránkách se nachází mimo jiné oznámení o dražbě zabavených nemovitostí uspořádané za účelem splacení dluhů M. Costeja González na sociálním zabezpečení.

Touto stížností se M. Costeja González domáhal, aby bylo společnosti La Vanguardia uloženo odstranění dotčených stránek nebo jejich změna (aby se na nich neobjevovaly jeho osobní údaje), nebo aby bylo využito nástrojů, které vyhledávače poskytují k ochraně uvedených údajů. Na druhé straně usiloval o to, aby byla společnosti Google Spain nebo společnosti Google Inc. uložena povinnost vymazat či skrýt jeho osobní údaje tak, aby byly odstraněny z výsledků vyhledávání a z odkazů na La Vanguardia. M. Costeja González v tomto kontextu tvrdil, že pohledávky zajištěné zabavenými nemovitostmi byly již několik let v plné výši uhrazeny, a že zmínka o nich je tedy již irelevantní.

AEPD zamítl stížnost podanou proti La Vanguardia a měl za to, že vydavatel zveřejnil dotčené informace legálně. Naproti tomu bylo této stížnosti vyhověno, pokud jde o společnosti Google Spain a Google Inc. AEPD těmto dvěma společnostem uložil, aby přijaly opatření nezbytná k odstranění údajů z jejich indexu a k zabránění přístupu k těmto údajům v budoucnosti. Společnosti Google Spain a Google Inc. podaly k Audiencia Nacional (Španělsko) dvě žaloby, jimiž se domáhaly zrušení rozhodnutí AEPD. V tomto kontextu položil španělský soud Soudnímu dvoru řadu otázek.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr nejprve konstatoval, že automatickým, neustálým a systematickým vyhledáváním informací zveřejněných na internetu provozovatel vyhledávače „shromažďuje“ údaje ve smyslu předmětné směrnice. Soudní dvůr měl dále za to, že provozovatel tyto údaje „vyhledává“, „zaznamenává“ a „uspořádává“ v rámci svých programů indexování, a poté je „uchovává“ na svých serverech a případně „sděluje“ a „zpřístupňuje“ svým uživatelům ve formě

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355).

seznamů výsledků vyhledávání. Uvedené úkony, které jsou výslovně a bezpodmínečně uvedeny ve směrnici, musí být kvalifikovány jako „zpracování“ bez ohledu na to, že je vyhledávač stejným způsobem používá na jiné informace než osobní údaje. Soudní dvůr kromě toho připomněl, že úkony uvedené ve směrnici musí být kvalifikovány jako zpracování rovněž v případě, kdy se týkají výhradně informací již zveřejněných v téže podobě v médiích. Obecná výjimka z použití směrnice v takovém případě by ji zbavila ve značném rozsahu jejího významu.

Soudní dvůr kromě tohoto rozhodl, že provozovatel vyhledávače je „správcem“ odpovědným za toto zpracování ve smyslu směrnice, jelikož určuje jeho účely a prostředky. Soudní dvůr v tomto ohledu uvedl, že v rozsahu, v němž činnost vyhledávače přistupuje k činnosti vydavatelů webových stránek a v němž může významným způsobem ovlivnit základní právo na soukromí a základní právo na ochranu osobních údajů, musí provozovatel vyhledávače v rámci své odpovědnosti, pravomoci a možností zajistit, že je jeho činnost v souladu s požadavky směrnice. Pouze tak budou moci záruky stanovené směrnicí nabýt plného účinku a bude moci být skutečně dosaženo účinné a úplné ochrany dotčených osob (zejména jejich soukromí).

Pokud jde o územní působnost směrnice, Soudní dvůr poznamenal, že společnost Google Spain je dceřinou společností Google Inc. na španělském území, a tudíž „provozovnou“ ve smyslu směrnice. Soudní dvůr odmítl argument, že zpracování osobních údajů vyhledávačem Google Search není prováděno v rámci činností této provozovny ve Španělsku. Soudní dvůr měl v tomto ohledu za to, že jsou-li takové údaje zpracovávány pro potřeby vyhledávače provozovaného podnikem, který se sice nachází ve třetím státě, avšak má provozovnu v členském státě, zpracování je prováděno „v rámci činností“ této provozovny ve smyslu směrnice, pokud je tato provozovna určena k tomu, aby v dotčeném členském státě zajišťovala podporu prodeje a prodej reklamního prostoru nabízeného ve vyhledávači za účelem zajištění výnosnosti služby nabízené uvedeným vyhledávačem.

Pokud jde dále o rozsah odpovědnosti provozovatele vyhledávače, Soudní dvůr konstatoval, že provozovatel vyhledávače musí za určitých podmínek ze zobrazeného seznamu výsledků vyhledávání provedeného na základě jména osoby vymazat odkazy na webové stránky zveřejněné třetími osobami a obsahující informace týkající se této osoby. Soudní dvůr upřesnil, že tuto povinnost může mít rovněž v případě, že toto jméno nebo tyto informace nebyly předtím nebo současně vymazány z uvedených webových stránek, a to případně i tehdy, jestliže je jejich zveřejnění na uvedených stránkách samo o sobě v souladu se zákonem.

Soudní dvůr v tomto kontextu zdůraznil, že zpracování osobních údajů prováděné takovým provozovatelem umožňuje všem uživatelům internetu, kteří vyhledávají na základě jména fyzické osoby, získat prostřednictvím seznamu výsledků vyhledávání strukturovaný přehled informací, které se týkají dotčené osoby na internetu. Soudní dvůr dále uvedl, že se tyto informace týkají řady aspektů soukromí a že bez vyhledávače by nemohly být vzájemně propojeny nebo by mohly být vzájemně propojeny jen velmi obtížně. Uživatelé internetu tak mohou vytvořit víceméně podrobný profil vyhledávaných osob. Navíc účinek zásahu do práv osoby je znásoben z důvodu významné úlohy, kterou hrají v moderní společnosti internet a internetové vyhledávače, díky nimž jsou informace obsažené v seznamech výsledků všudypřítomné. Takový zásah do základních práv nelze s ohledem na jeho možnou závažnost ospravedlnit pouze hospodářským zájmem provozovatele vyhledávače na zpracování údajů.

Avšak v rozsahu, v jakém by se vymazání odkazů ze seznamu výsledků vyhledávání mohlo v závislosti na dotčené informaci dotknout legitimních zájmů uživatelů internetu, kteří by mohli mít zájem na přístupu k dotčené informaci, Soudní dvůr konstatoval, že je třeba hledat spravedlivou rovnováhu zejména mezi uvedeným zájmem a základními právy dotčené osoby, zejména právem na soukromí a právem na ochranu osobních údajů. Soudní dvůr v tomto ohledu uvedl, že ačkoli práva dotčené osoby rovněž obecně převažují nad uvedeným zájmem uživatelů internetu, může daná rovnováha přesto záviset v konkrétních případech na povaze dotčené informace a její citlivosti v souvislosti se soukromím dotčené osoby, jakož i na zájmu veřejnosti tuto informaci obdržet, jenž se může lišit zejména v závislosti na úloze, kterou má tato osoba ve veřejném životě.

Soudní dvůr konečně na otázku, zda směrnice umožňuje dotyčné osobě domáhat se toho, aby odkazy na webové stránky byly z takového seznamu výsledků vyhledávání vymazány, protože by si přála, aby informace uvedené na těchto stránkách a týkající se její osoby byly po určité době „zapomenuty“, odpověděl, že je-li v návaznosti na žádost dotyčné osoby konstatováno, že zahrnutí těchto odkazů do seznamu je za současného stavu neslučitelné se směrnicí, informace a odkazy z uvedeného seznamu musí být vymazány. Soudní dvůr v tomto ohledu poznamenal, že i zpracování přesných údajů, které bylo původně v souladu se zákonem, se časem může stát neslučitelným s touto směrnicí, pokud se s ohledem na veškeré okolnosti daného případu zdají tyto údaje nepřiměřené, nepodstatné nebo již nepodstatné, nebo přesahují míru s ohledem na účely, pro které byly zpracovány, a uplynulý čas. Soudní dvůr doplnil, že v rámci posouzení takové žádosti podané dotyčnou osobou v souvislosti se zpracováním prováděným provozovatelem vyhledávače, je třeba zejména přezkoumat, zda má tato osoba právo na to, aby dotčené informace, které se jí týkají, za současného stavu již nebyly nadále spojeny s jejím jménem prostřednictvím zobrazeného seznamu výsledků vyhledávání uskutečněného na základě jejího jména. Je-li tomu tak, odkazy na webové stránky obsahující tyto informace musí být vymazány z tohoto seznamu výsledků vyhledávání, ledaže existují konkrétní důvody, jako je úloha této osoby ve veřejném životě, které odůvodňují převažující zájem veřejnosti mít v rámci takového vyhledávání přístup k uvedeným informacím.

Soudní dvůr upřesnil, že dotyčná osoba může takové žádosti zaslat přímo provozovateli vyhledávače, který pak musí řádně přezkoumat jejich opodstatněnost. Pokud správce uvedeným žádostem nevyhoví, může se dotyčná osoba obrátit na dozorčí nebo soudní orgán, aby provedl potřebná ověření a následně uložil danému provozovateli konkrétní opatření.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📺 (+32) 2 2964106